

породи. Перше покоління від схрещування чистопородних тварин за генетичною структурою виявляється значно ближчим до материнської лебединської породи, ніж до батьківської — швіцької, що свідчить про підвищений консерватизм генетичної структури лебединської породи (за дослідженими генетико-біохімічними системами), який зберігається навіть при схрещуванні з генеалогічно близькою породою. Основний внесок щодо збереження подібності між лебединською породою і помісями здійснює підвищена частота алельних варіантів Tf D1 і HbA.

Білоцерківський державний аграрний університет

Інститут агроекології і біотехнології УААН

УДК 575:113

С.М. КОРИННИЙ, В.М. БАЛАЦЬКИЙ

ГЕНЕТИКО-ПОПУЛЯЦІЙНИЙ АНАЛІЗ СТАДА ВНУТРІШНЬОПОРОДНОГО ТИПУ УВБ-1 НА ОСНОВІ ІМУНОГЕНЕТИЧНОГО ТА ДНК-МАРКЕРУВАННЯ

Селекційна робота в стадах сільськогосподарських тварин супроводжується зміною генетичної структури популяцій. Це стосується не тільки тих генетичних систем, що контролюють господарські ознаки, але й тих, що не підпадають безпосередньо під вплив селекційно-плеємної роботи. Такими, зокрема, є поліморфні системи груп крові. В силу відомих позитивних особливостей вони можуть використовуватись для моніторингу генетичних процесів, що відбуваються у стаді. Але нині набирають силу в генетико-популяційних дослідженнях поліморфні ДНК-маркери такі, як RAPD-маркери та мікросателіти (STR-локуси).

© С.М. Корінний, В.М. Балацький, 2001

Розведення і генетика тварин. 2001. Вип. 34

У 2000 р. проведено генетико-популяційний аналіз основних свиноматок внутрішньопородного типу УВБ-1 племзаводу "Комсомолец" Миколаївської області ($n=52$), що відносились до чотирьох генеалогічних родин: Волшебниці, Герані, Тайги та Беатриси.

Популяцію тварин досліджено за імуногенетичними поліморфними системами груп крові: А, В, D, Е, F, G, H, K, L, M, а також мікросателітною системою S0097.

Одержані результати виявились такими.

Рівень гетерозиготності в цілому по популяції за групами крові становив 0,302. По родинях найвища гетерозиготність спостерігалась в родині Герані (0,356), найнижча — Беатриси (0,290). Щодо мікросателітної системи, то рівень гетерозиготності по стаду становив 0,652, а по родинях найвища гетерозиготність відмічена у родині Тайги (0,785), найнижча — Герані (0,333). Рівень гетерозиготності за мікросателітами значно перевищує рівень гетерозиготності за групами крові, що є результатом високого рівня поліморфізму STR — локусів.

Така парадоксальна, на перший погляд, ситуація, коли за одним класом для однієї і тієї самої популяції спостерігається найвища у стаді гетерозиготність, а за іншим — найменша, пояснюється природою і розташуванням маркерних локусів. Слід припустити, що у даному випадку (для родини Герані) STR-локус (13 хромосома) зчеплений з генами, котрі контролюють ознаки, підлеглі більш жорсткій селекції, що призводить до підвищення рівня гомозиготності тварин досліджуваних за цим маркером. Водночас локуси груп крові L та D, які картовані у цій самій хромосомі не маркерують ці ознаки.

Таким чином, для більш точної оцінки популяції бажано використовувати різні типи молекулярно-генетичних маркерів у комплексі.

Інститут свиначства УААН